

„Nagyobb öröm...”

Előfohász: „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete! A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt! Az Úr közel (Fil 4,4-5)!” Ámen.

Kezdő ének: 215. dicséret:1-3: verse: „Eltévedtem, mint juh...”

Köszöntés: „Az Úr szabadítómmá lett. Örömmel merítek a vizet a szabadulás forrásából (Ézs 12,11b-12).” Ámen.

Előima:

Pásztorom, kérlek, vigyázz a Te kicsiny nyájadra, ruházd fel hűséges sáfárokkal, és szabadítsd meg a farizeusoktól. Megvallom Neked, semmi vagyok Nélküled, oltalmad alá menekülök, és hívlak, legeltess gyönyörű zöld mezőkön, hogy elkerüljem a világ káros téveszméit, és megajándékozottként éljek az Ige legelőjén, a Te igazság által. Bűnbánattal beismerem, hogy eltévedtem, mint juh, letértem a keskeny útról, a szoros kapun áthaladtam, de könyörgök, formáld a Te szerelmed által, Jó Pásztor, hozd vissza a mélységből vállaidon, mint megmentett bárányodat, hogy Igédet, Krisztusom, soha el ne hagyjam. Közeledj most is hozzám éltető példázaton keresztül, hogy tudjam, mire van szükségem. Kérlek, tarts meg Szavad által, szerető Istenem, a menny nagyobb öröme. Legyen így, amit hitből kérek és jóságos irgalmad által várok. Ámen.

Textus: Lukács evangéliuma 15. fejezet, 3-7.versei:

„Ő ezt a példázatot mondta nekik: Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljete velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. Mondom nektek, hogy ugyanígy egyetlen megtérő bűnös miatt nagyobb öröm lesz a mennyben, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szüksége megtérésre.”

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Jézus Isten gondolkodására hivatkozva igazolja viselkedését. Ezt a példázatot és a következő példázatokat is a farizeusoknak és írástudóknak mondja, és hangsúlyozza az elveszett bárány iránt tanúsított gondos erőfeszítését, tisztán látva a megtalálás örömet. Jézus költői kérdésével indít, amely a Lukács evangélistával való közös étkezés tipikus eszköze. Ez a jézusi „vajon...” állásfoglalásra hívja a hallgatót. A címzett felkérést kap, hogy társuljon a

Pásztorral, aki száz bárány tulajdonosa. Ez egy kerek szám. Ez egy közepes gazdasággal bíró pásztor az akkori Izráelben. Nem dúskál a vagyonban, de mégis megvan mindene. Magára hagyhatná a 99 mellett az elkószált és gondaltan 1-et. A 99 és 1 közötti kontraszt hangsúlyozza a pásztor érdeklődését a bajba jutott juh iránt. Az a tény, hogy a nyáj egy báránya bajban van, elegendő az azonnali induláshoz, a 99 pusztában hagyásához és a megkereséshez. A pásztor minden elveszett juh iránt olyan erőfeszítést és törődést tanúsít, mintha csak az övé lenne. Ha a 99 bárányt a pusztában magára hagyjuk, az az elveszett bárány feltétlen keresését hangsúlyozza. A pásztor kitartóan szolgál, amíg meg nem találja. Ismerős a kép? Ismerős a történet. Ismered a 23. zsoltárt? Talán ez a példázat név nélkül rólad és rólam szól. Hallgatom, és egyszerre tudom, hogy rólam van szól. Te is egy vagy a megtaláltak közül? Téged is kitartóan keresett a Pásztor? Érted is elment olyan messzire? Érted is elhagyta a nyáját, hogy újból Hozzá tartozz? „Előtte nincs akadály, ha rólad és rólam van szó.” (Pintér Béla) Gondold végig, honnan estél ki és hová tartozol most. Gondold végig a te utadat eltévedt juhként. Gondold végig a te életed, hogy honnan hozott ki a Pásztor. Istennél van a kegyelem és az abból fakadó öröm. Ő tud igazán örülni a mennyben annak, aki ténylegesen hozzá tér bűneit megvallva és a Bárány vérében megmosva ruháját. Ez egy csoda. Egy egy áldás. Egy a 100-ból, Aki az Egyetlennel, az Igazzal, a Valódival, az Értékkel találkozik és teljesen Rá bízta magát. Te vagy az elveszett, majd a Jézus által megtalált juh? Te vagy az ember, Akiért Jézus elment a végsőig? Te vagy az a fekete bárány, akiről annyian lemondtak, megbélyegeztek, elvetettek és bűnösnek tituláltak? Jézus minden emberi nézetre egy történettel válaszolt, talán ez a te történeted is, úgy mint az enyém, hogy rámutasson a különbségre Isten szeretete és a farizeusok kizárólagossága között. „Keresd az eltévedt juhot és mentsd meg”: Jézus tervének fontos összefoglalása ez. Ő keres, majd megtalál. Megváltást hoz, ami örök életet jelent. Megmenti, ami halálra volt ítélve az emberek szemében. Megtalálja, ami elveszett volt. Istennél

tehát minden lehetséges. Majd a keresés minden fáradsága és az elveszett bárány miatti aggodás kimerültsége eltűnik, amikor megtalálják. Az expedíció sikeres. A kereszt áll a Koponyák hegyén. De a pásztor ezt az elveszett bárányt nem maga előtt hajtja és utasítja, hogy most már elég a csavargásból, hanem a vállára veszi. A juh vállra vétele, ami örömből történik, a segítség kifejezése egy gyenge és kimerült állat számára. A szeretet jele. A megértés jele. Az elfogadás jele. A mentő irgalom jele. Isten szerető gondoskodására emlékeztet bennünket. Isten tehát nemcsak megtalál, hanem meggyógyít és visszavezet. Elvezet oda, ahonnan kiestél. Visszavisz. Az akolba terel. A vállán, sebesülten, fájdalomban, de megszabadulva ismered fel, hogy a Pásztor vigasztal. Ő erősít, visz, maga emel a magasba, terhed átveszi és utadon felemel. Haza visz. Hazatérni, megtérni, az örök hazába csak a Pásztorral lehet. Mi nem tudjuk a hazavezető utat, az eltévelyedés a mi asztalunk, de Ő, Aki kijelentette a kereszten: „Elvégeztetett!”, tudja, hogy hol van a mi polgárjogunk. A pásztor öröme olyan nagy, hogy nem tudja visszatartani azt. Megosztja barátaival és szomszédaival. A bárány megtalálása mindennapos dolog volt Izraelben. Megtalálásának megünneplése irreálisnak tűnik. Embereknél, de nem Isten szemében. Isten igazán emlékeztett: A közös öröm mindenki öröme. A mennyei lakoma képe tárul elénk. A meghívott barátok és szomszédok Jézus helyzetének felelnek meg, aki a vámszedőkkel és bűnösökkel vacsorázik. Hányszor elfelejtjük, hogy a megosztott öröm megsokszorozódik. A kegyelemre jutottak élete öröme kell, hogy serkentsen bennünket is, hogy az már Ő is az Úr. „Mondom nektek...” Nem akárki az öröm oka a mennyben. A megtérő bűnös az öröm oka a mennyben. A menny Isten nevének tipikus leírása. Jézus a pásztor örömeivel Isten örömét, a pásztor gondoskodásával Isten szerető szeretetét hasonlítja össze. Jézus megosztja nézetét, hogy a farizeusok és a törvénytudók nem hajlandók Istennel együtt örülni. A megvetettekkel szembeni könyörtelen hozzáállás elfogadhatatlan. A megtérő bűnös elítélése megközelíthetlenné teszi a vele való közösséget. Az Úr

örömeiben elmerülni mindannyiunk feladata, mert nem akár kinek kell örülnünk. Testvérünknek az Úrban. Isten gyermekének, Akit Ő előbb szeretett. A tiszteletadás egy közösségben a megelőző szeretet, ami éppen abban van, hogy meglátom az én gyülekezetem is csak a megtérő bűnösök közössége. Isten kegyelmet ad, Ő könyörül, aki könyörül, Ő irgalmaz, akinek irgalmaz, és mindig örül a megtérőnek. Mi miért nem tudunk? Mi miért vagyunk gyanakvóak, elutasítóak, kérdőre vonóak. Az első szeretet megismerői nem kérdeznek, hanem mosolyognak, örülnek és befogadnak, mert tudják, hogy őket miből emelte ki az Úr irgalma. Istenünk szeretet, Urunk kőszikla, Jézusunk Pásztorunk, Aki értünk jött. Nagyobb öröm lesz a mennyben, és a földön, közöttünk és bennünk? Ámen.

Utóima:

Pásztorunk, mennyei Felséges Urunk hűséges Szent Fia! Szívből köszönjük, hogy Te vagy az emberi bűnök igazi kiengesztelője. Fájdalom férfiaként ma is fennálló kegyelmeddel megmutattad nekünk azt, amit soha nem fogunk tudni saját vétkeinkről, ha nem tekintünk Rád. Úgy állunk Előtted, mint a szétszórt bárányok, és szeretnénk ma is megtapasztalni néped közösségében, milyen irgalommal égsz irányunkba. Nagyobb örömet és nagyobb belső békét kérünk, hogy higgyünk üdvösségedben. Nélküled elvesznénk, Te alázatos és csendes Szívű, de megtaláltál minket. Most már tudjuk, milyen drágán fizettél a bűneinkért. Csak Te értékeltél bennünket, bűnösöket. Elszenvetted értünk a halált és a mélységet, ezért a dicséret, a tisztesség és a dicsőség egyedül Téged illet, mert meggyógyítottad sebeinket. Könyörgünk, Örökkévaló Király, járj körbe nyájad tájékán, hogy mindig követhessünk téged, és dicsérjük legszentebb neved. Te, szerető Urunk, a kereszt útjával kijelölted számunkra a kis ösvényt. Te, drága Krisztus, közelebb jöttél a szegény bűnösökhöz, kérlek, jöjj ma hozzánk közelebb a Szentlélek ereje által, hogy érezzük az örömhírt, Csak Tőled, csak Tőled nyerek feloldozást, mert Jézus, Te vagy a Megváltónk. Ámen.

Az Úrtól tanult imádság

Adakozás: „Isten megengedi, hogy szívből örvendezzen (Préd 5,19).”

Áldás: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által (Róm 15,13).” Ámen.

Záró ének: 66. zsoltár:1.8: „Örvendj egész föld az Istennek...”